

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Миколаїв,
Миколаївська область

«19» травня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області капітан юстиції Головіна Маргарита Євгенівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 22022230000000254 відомості про яке внесені до ЄРДР 15.07.2022 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Ільїній Валентині Олексіївні, 28.03.1963 року народження, уродженці с. Костюківка Теплицького району Вінницької області, проживаючої за адресою: Херсонська область, м. Херсон, проспект 200-річчя Херсона, буд. 22, кв. 1,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України – у колабораційної діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською

Федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент рф володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі - зс рф) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як

акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним

джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід’ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент рф направив до ради федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому Збройні Сили рф які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об’єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об’єктам України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії РФ проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

У зв’язку з цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні з 05 год. 30 хв. 24.02.2022 введено воєнний стан, який на цей час відповідно до чинного законодавства триває.

Крім того, невстановленими представниками збройних сил та інших збройних формувань російської федерації, які 03.03.2022 незаконно вторглися у м. Херсон та частину Херсонської області та фактично здійснили її окупацію, згідно положень Гаазької Конвенції 1907, вчиняються дії по усуненню законних органів влади, що діють на вказаних територіях, з метою повалення і захоплення влади на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, **територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.** Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до п. 6, 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Враховуючи викладене, представниками збройних сил та інших збройних формувань російської федерації здійснили дії направлені на створення незаконних органів та установ на окупованих територіях Херсонської області.

Відповідно до п. 1.9 наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих рф» Херсонська міська територіальна громада Херсонського району Херсонської області, включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій з 11.11.2022, та відповідно до Розділу II п.10 з 01.03.2023 – 11.11.2023 території Херсонської територіальної громади були тимчасово окуповані рф.

На підтвердження контролю над містом, 03.03.2022 року, після захоплення міста, окупаційні війська рф захопили приміщення Херсонської ОДА. 25.04.2022, в приміщення Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, увійшли озброєні військовослужбовці рф, які попередили працівників Херсонської міської ради, що управління місцевою адміністрацією переходить під керівництво російської федерації.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Херсонської області, які на даний час контролюються (контролювались) та утримуються (утримувались) російськими військами, представниками рф залучаються особи з числа місцевого населення Херсонської області для формування органів управління, які виконують функції виконавчих органів влади на окупованих територіях.

Згідно Указу т.зв. «голови ВЦА Херсонської області» № 086-р від 15.06.2022 (виписка № 01/85 від 17.06.2022) у відповідності до Положення про Військово-цивільну адміністрацію Херсонської області, затвердженого указом від 12.05.2022 № 018-р «Про структуру органів виконавчої влади», утворено так зване «Казначейство Херсонської області», начальником якого призначено Ільїну В.О., а також затверджено штатний розпис, структуру Казначейства та доручено начальнику Казначейства Херсонської області надати «ВЦА Херсонської області» на затвердження Положення про «Казначейство Херсонської області».

Постановою № 087-р від 15.06.2022 так званого «голови ВЦА Херсонської області» (виписка № 01/84 від 17.06.2022) з метою здійснення функції із забезпечення виконання та касовому обслуговуванню виконання бюджетів бюджетної системи Херсонської області, у відповідності до вказаного вище Положення про військово-цивільну адміністрацію Херсонської області, затверджено Положення про «Казначейство Херсонської області».

Досудовим розслідуванням встановлено, що Ільїна В.О., являючись громадянкою України, фактично проживаючи на території м. Херсон, будучи достеменно проінформованою та розуміючи факт захоплення м. Херсона та Херсонської області збройними силами РФ, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаною про те, що Херсонська область є невід'ємною складовою частиною України, порядок утворення органів виконавчої влади регулюється виключно Конституцією України та законами України, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 15.06.2022, реалізуючи прямий умисел, прийняла пропозицію представників окупаційної влади та добровільно зайняла посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області, а саме – т.зв. «начальника Казначейства Херсонської області».

Діючи з метою виконання покладених на неї представниками окупаційної влади організаційно-розпорядчих функцій, Ільїна В.О., обіймаючи посаду т.зв. «начальника Казначейства Херсонської області», самовільно зайняла службові приміщення у адміністративній будівлі Головного управління Державної казначейської служби України у Херсонській області, за адресою: м. Херсон, вул. Старообрядницька, 21.

В подальшому Ільїна В.О., перебуваючи на вищевказаній «посаді», у незаконно створеному на тимчасово окупованій території органі виконавчої влади, здійснювала організаційно-розпорядчі функції щодо забезпечення роботи бюджетної системи Херсонської області, підконтрольної окупаційним військам російської федерації, а саме:

- організацію формування структури так званого «Казначейства Херсонської області», шляхом видання наказу № 1 від 20.06.2022 «Про затвердження Правил внутрішнього трудового розпорядку Казначейства Херсонської області та введення їх в дію», наказу № 2 від 21.06.2022 «Про затвердження положення про відділи та розробку посадових інструкцій працівників відділів Казначейства

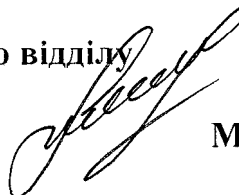
Херсонської області», наказів про призначення на посади співробітників «Казначейства Херсонської області»;

- видання організаційних розпоряджень стосовно забезпечення виконання бюджетів бюджетної системи Херсонської області та касовому обслуговуванню, стосовно контролю за веденням операцій з коштами обласного та місцевих бюджетів головними розпорядниками, розпорядниками та отримувачами бюджетних коштів, щодо загального контролю та нагляду у фінансово-бюджетній сфері.

У подальшому, у зв'язку із «прийняттям» Херсонської області в російську федерацію, Ільїна В.О., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.12.2022, діючи з прямим умислом, вчинила дії щодо реєстрації в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб Федеральної податкової служби Росії незаконно створеного на тимчасово окупованій території Херсонської області органу виконавчої влади так званого «Казначейств Херсонської області», якому присвоєно основний державний реєстраційний номер 1229500007087.

Таким чином, громадянка України Ільїна Валентина Олексіївна, 28.03.1963 року народження, підозрюється у колабораційної діяльності, тобто добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
капітан юстиції

Маргарита Євгенівна Головіна

ПОГОДЖУЮ
Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Світлана Юріївна ЯРИШ

Одночасно підозрюваному Ільїній В.О. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

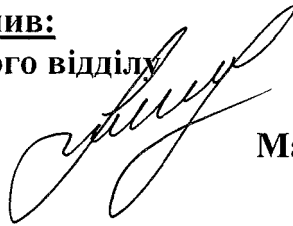
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)
Захисник _____)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
капітан юстиції**

Маргарита Євгенівна Головіна